

Біля двору осінь спочивала...

Анатолій Клименко

Біля двору осінь спочивала
Вже пройшла мабуть чималий путь
Тихо так сиділа і мовчала
Може ще хотіла щось збагнуть.

Пішки йшла чи хтось підвіз на возі
Що навколо бачила коли
Чи багато днів була в дорозі
Чи були широкими мости

Осінь тихо листям шепотіла
Що в дорозі вже вона давно
Що до нас прийти вона хотіла
І принести в келесі вино

Що туманів назбирала в торбу
В відра налила дрібних дощів
Яблук, слив і груш зібрала гору
І каптурик теплих ніжних снів

Душу й серце хоче звеселити
Золотом небаченим навкруг
Тверду землю враз омолодити
Поспішає зранку срібний плуг

А повітря вже таке прозоре
Та умите раннішнім туманом
Що співає небо неозоре
Й гонить вітер хмари караваном

Щедрість нам дарує день осінній
Золотом стежки увись встеляє
Спомин цей живе і в час досвітній
Серце взимку тихо зігріває.